

KERK & Leven

05

2018

WEEKKRANT

31 JANUARI

JAARGANG 79

EDITIE 4399

SINT-MARTINUS
SINT-MICHIEL

KEERBERGEN RIJMENAM

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

KEERBERGENAAR IN DE KIJKER

Een echte christen respecteert andere mensen.

Deze week laten we weer een bijzondere Keerbergenaar, die zelden in de kijker loopt en toch alom gekend en bemind is, aan het woord. Hoe doen ze dat toch? We vroegen het aan Louis Van Hoof, een in goed, bescheiden en minzaam man die zijn ganse leven geëngageerd was, en nog steeds is, in talrijke verenigingen. Hij slaagde er in van 31 jaar gemeenteraadslid te zijn zonder vijanden te hebben, trouw blijvend aan zijn principes en met alleen maar vrienden. Louis is tevens een zondagse kerkgaar, steevast in de middenbeuk op de laatste rij. Hij woont nog altijd daar waar hij opgegroeid is: op de Haachtsebaan. Zijn ouderlijke woning stond achteraan in zijn tuin, waar nu zijn dochter woont, tegen de G. Asselberghsstraat. Oude Keerbergenaren kennen hem als Louis van Fons van Do Vos.

Tijdens zijn actieve loopbaan was, de nu 84 jarige, Louis arbeider bij 'Ideal Standard' een constructiebedrijf van centrale verwarming in Vilvoorde, hij werkte er 20 jaar in de gieterij.

Ik stond elke morgen om 04.00 op en reed met de fiets naar Mechelen om er de trein van 05.24 te nemen naar Vilvoorde en aldaar een pendelbus naar de fabriek om er om 7.00 het werk aan te vatten, door weer en wind en nooit te laat gekomen. Gelukkig heb ik weinig slaap nodig, ik kan om 01.00 gaan slapen, zelfs met enkele pinten op, maar 's morgens ben ik op mijn vast uur wakker.

Als arbeider was de stap naar de KWB evident.

Ik was lid van bij mijn huwelijk. Mijn vrouw, die veel te vroeg gestorven is, was in het bestuur

van KAV. Ik was eerst gewoon lid, tot toenmalige onderpastoor Van Meerbergen kwam vragen of ik niet in het bestuur wou komen. Ik zei hem dat ik het nogal druk had, maar vroeg toch of hij geen borreltje wilde. Ja, dat mocht, zei hij. Dan heb ik hem enkele borreltjes 'Elixir d' Anvers' gegeven, en kon ik hem afwimpelen dat ik teveel werk had.

De mensen die je nu in de kerk tegen komt, dat is één groep. Dat zijn geen klikskes, iedereen spreekt er met iedereen. Dit scheidt een band en dat trekt aan!

Later kregen we een nieuwe proost, Fons De Vadder, en die kwam ook langs. Ik wou hem een borreltje geven, maar hij dronk niets. Hem kon ik echter niet zomaar buiten krijgen en van toen was ik wijkmeester bij de KWB... Ik ben 25j. bestuurslid gebleven.

Van de KWB naar de politiek, was het een grote stap?

Neen, toch niet. Toen we eens, dat moet in het jaar 1980 geweest zijn, de zaal aan het opkuisen waren na een activiteit vroeg Jos De Nayer: "Louis, wil je niet bij ons komen? Dat is niet veel, af en toe een vergadering.". Ik antwoordde hem: "Awel, ik zal bij de CVP komen. Aan wie moet ik mijn lidgeld betalen?". Hij reageerde: "Ik heb dat al betaald, want ik wist toch dat gij 'ja' ging zeggen...". In 1982 ben ik dan mee opgekomen. De gemeenteraadsverkiezingen waren op 10/10/82. Ik ging toen naar de kiezer met: "Ik ben bestuurslid van KWB, ik ben op 10/10 getrouwd, ik kom op op Lijst nr. 10, de verkiezingen zijn op 10/10 en ik sta op de 10de plaats!... En ik had direct de 10de meeste stemmen van Keerbergen! En je bent aan één stuk door gemeenteraadslid gebleven tot..."

31 jaar lang... De zesde maal ben ik nog opgekomen om de partij te steunen, maar dan was er de afspraak om mij na een jaar te vervangen. Niemand heeft me dat voor gedaan en niemand zal mij dat na doen: op 50 jaar aan politiek beginnen, 31 jaar erbij gebleven, nooit in de oppositie gezeten, altijd mee bestuurd. Zo ben ik een beetje bekende Keerbergenaar geworden. (bescheiden lachje). Tegenwoordig zijn ze op 50 jaar 'opgebrand'.

Hoe komt het dat ze nu op hun sote al opgebrand zijn?

Het is nu in de politiek niet meer zo plezant als vroeger. De mensen zijn minder content. Je ziet dat ook aan het feit dat ze minder naar de kerk komen. Ik denk wel dat dit meespeelt. Mensen hebben tegenwoordig andere gedachten. Daarbij is het leven ook gejaagder, mensen hebben minder tijd, het moet allemaal perfect zijn. Je ziet dat onze kinderen en kleinkinderen niet meer naar de kerk komen. En dan zie je wel de mensen met een beetje andere huidskleur, hoe enorm sympathiek die overkomen, hé. Ik spreek ook altijd met iedereen.

Hoe doe je dat, Louis, met iedereen bevriend zijn ook al delen ze je mening niet?

Geen wrevel toelaten. Leven als in één grote familie. Iedereen gelijk behandelen. Als iemand van een andere partij aan mij iets vraagt en ik kan daar iets voor doen, dan zal ik dat ook doen.

In 2000 was je rechtstreeks verkozen tot schepen, maar je hebt dit ambt niet opgenomen...

Eigenlijk had ik toen wat gezondheidsproblemen, maar ik hing dat niet graag aan de grote klok, daarom gaf ik een bijkomende reden op dat ik voor een dergelijke functie onvoldoende gestudeerd had.

In iedereen het positieve zien, bij ie-

Louis Van Hoof

dereen het goede naar boven proberen te halen, iedereen voort helpen, dat is een grote eigenschap van jou, Louis. Vanwaar komt die inborst? Ik denk dat je daarmee geboren wordt.

Ben je dan nooit eens op iemand kwaad?

Neen, ik heb geen enkele vijand hier in Keerbergen.

En toch heb je een uitgesproken mening?

Ja, op de vergaderingen moet je je gedacht zeggen, niet op straat.

Het wegdeemsteren van de verzui-ling in de politiek. Hoe kijk jij daar-naar?

Ik kom uit de KWB, ik ben nu bestuurslid bij OKRA, ik ben vrijwilliger van de CM.

Geen wrevel toelaten. Leven als in één grote familie. Iedereen gelijk behandelen.

Maar ik zie het verenigingsleven stilaan verdwijnen. Ik denk dat dit o.m. komt omdat de jonge mensen niet meer de motivatie hebben om te werken zoals onze generatie

dat deed. Je ziet het in alle verenigingen: een vijftal meestal ouderen doen de deur los en doen die deur ook vast en ze doen de opkuis. De jonge mensen die hebben het direct over 'een beurtrol'. Wij trekken nog de kar van het begin tot het einde. Misschien werkt het nadelig voor de verenigingen, dat minder mensen er zich nog helemaal voor geven.

Vanwaar die evolutie?

Jonge mensen leven anders. Een gezin met enkele kinderen, dan gaat de man naar de voetbal, de vrouw gaat met de vriendinnen op stap, ze zijn veel afzonderlijk weg. Vroeger engageerde je je als gezin in dezelfde vereniging, nu is het gespreid. Er is ook zoveel. Dat het vertrouwde verenigingsleven stilaan weg gaat is dan het logische gevolg. Wel zie ik ook goede, nieuwe initiatieven. Wekelijks ga ik, na de zondagsmis naar Haacht, bij mijn vriendin Roza en dan vraagt ze naar het nieuws in Keerbergen.

Vervolg op pagina 4

